

315 Ön Yargı

– Necmi Yaprak · 06 Ekim 2010

İnsanların ilk defa karşılaşmış olduğu kişiler hakkında, kafasının içinde şekillenen ön yargının veya yargılamanın kolayca değişmediği uzmanlarca ders kitaplarında anlatılmaktadır. Yani ilk defa gördüğümüz kişi hakkında, o kişinin hal ve hareketlerinden nasıl bir kafa yapısına sahip olduğunu kendi kafamızın içinde şeklini hemen çizer bir daha da unutmayız. Halbu ki bu davranışın aslında insana büyük zarar verdiği de ispatlanmıştır. Bu kadar açık iki sövlev. Bunu milletimizin kaçta kaç biliyor. Madem yanlış yapıyoruz bu hususta milletimizi nasıl eğiteceğiz. Bu konunun uzmanlarına yani sosyolog ve psikologlara soruyorum. Herkes aynı cevabı veriyor. Eğitim...eğitim...eğitim Ben bu konuda eğitimin yanında bir konuya da değinmek istiyorum. Sanki bana yalnızca eğitim yetmiyor gibi geldi. Eğitim değince milletin kafasında ki eğitim sisteminin nasıl olması gerektiğinde tam olarak bir fikri yok. Üstelik bu işin uzmanları da okullarımızda zaten eğitim sisteminin yanlış olduğunu söyleyip duruyorlar. Peki ne yapmamız gerekiyor. Aslında çok basit. Kutsal kitabımızda ve Peygamberimiz Muhammed S.V. Hazretlerinin çok güzel sözleri vardır. Resmen ilk gördüğün kişi hakkında onun dış görünüşüne bakmayın, onun nasıl bir insan olduğunu çözmek için önce nasıl bir müslüman olduğuna bakın. Allahın emrettiği emirleri yerine getiriyor mu ? En önemlisi ise Allahın yarattığı kullara nasıl davranıyor bunlara bakın diyor. Buna çok güzel bir örnek vermek istiyorum. Her gün içki içen bir adam hakkında peygamberimize şikayette bulunuyorlar. Peygamberimizde onlara aynen şunu söylüyor. Aranızda size zarar verdiğini veya sizi rahatsız ettiği bir olayı olmuşmudur. Kimseden ses çıkmıyor. İçki içen adamın kimseyi rahatsız ettiği yok. İçki içerek yalnızca kendinin bedenine zararı var. O zaman Allah onu islah etsin demekten başka çare yok. Bir başka örnekle bu ön yargılamayı pekiştirmek istiyorum. Erdek ilçesine şarktan yeni geldim. Zamanla arkadaşlarla birlikte takılabileceğimiz bir mekan olsun istedik. En azından teşkilat olarak birlik olmak niyetine hem teşkilat içerisinde, hem de vatandaşa karşı bu duruşumuzun nasıl bir yansıması olacaktı. Bu birliktelik önceleri iki- üç arkadaş arasında başladı ve daha sonra sayıyı çoğalttık. Birliktelik nasıl oluyordu. Mesai haricinde çoluk çocuk hep beraber haftada en az iki kere bir araya gelerek bir çay bahçesinde toplanır muhabbet ederdik. Diğer günlerde de eşlerimiz en az iki akşam birinin evinde ev oturması yapar, erkekler de çay bahçesine okey oynamaya çıkardık. Bu davranışımız daha önce burada görev yapan arkadaşların tuhafına gitmeye başlamış. Hatta yüzümüze karşı "Siz neden böyle yapıyorsunuz, başınıza kötü bir iş gelmesin" diye güya uyarıda bulunuyorlar. Benim verdiğim cevapta aynen şu olmuştur. "Vatandaşın polise bakış açısı zaten olumsuz, böylelikle en azından konu komşumuzdan başlayarak, bizlerinde vatandaşın içinden çıkan birer vatandaş olduğumuzu anlasınlar, bizim de onlar gibi bir hayat tarzımız var olduğunu bilsinler, gün geçtikçe bize alışacaklar ve hakkımızda ki olumsuz düşünceler silinecek" Tabii bunu yaparken de bizim oturup kalktığımız yerlerde daha dikkatli, daha sevecen tavırlarda olmamız gerekiyordu. Burada en büyük pay aslında eşlerimizde idi. Eşlerimiz bizleri halkın gözü önünde daha olumlu vaziyete getirdiğini açıkca hissettik. Gün geldi bütün konu komşular yolda gördüler mi "Necmi bey hanımına selam söyle, ne tatlı dili var öyle, inan doyamadım" Şimdi gel burada sevinme. Demek ki her şey bizim elimizde. Ne

yaparsak yapalım. İlk gördüğümüz insan sarhoş ta olsa ona sevecen yüzle yaklaşmamız gerekiyor. Zamanla sana alışacak, yaptığı hatadan vazgeçecek. Bir gün karşına geçip "Allah senden razı olsun" diyecek. Kesinlikle ön yargılı olmayalım. 06.10.2010